

In gesprek met Tess

Kun je wat over jezelf vertellen?

Mijn naam is Tess en ik ben 17 jaar oud. Ik volg de MBO opleiding Maatschappelijke Zorg, omdat ik later graag andere mensen wil helpen. In het weekend en op koopavond werk ik achter de kassa bij de Kruidvat en twee keer in de week volg ik groepslessen op de sportschool. En ik woon sinds anderhalve jaar in een fasehuis van de jeugdzorg.

Hoe ben je met jeugdzorg in aanraking gekomen?

In het laatste jaar van de basisschool verloor mijn vader zijn baan. Hij raakte verslaafd aan de alcohol en maakte vaak ruzie met mijn moeder. Door alle problemen thuis ging het slecht op school en kreeg ik verkeerde vrienden. Mijn ouders gingen scheiden en mijn moeder kwam in de financiële problemen. De ambulante vrijwillige zorg die ik kreeg hielp niet en de situatie werd alleen maar slechter. Op mijn 12^e ben ik met een Ondertoezichtstelling uit huis geplaatst.

Wat kreeg je voor begeleiding?

Eerst zat ik vier maanden op een besloten groep, omdat er door lange wachtlijsten geen plek was op de crisisopvang. Daar zat ik echt niet op mijn plek: ik mocht niet van het terrein af en mocht zelfs geen mobieltje! Daarna kon ik gelukkig naar een leefgroep, waar ze me hielpen met boodschappen doen, koken en dat soort dingen. Eerst kreeg ik heel veel begeleiding en één keer

per week therapie, maar nu heb ik nog maar eens in de week een gesprek met mijn mentor. De slechte periode is achter de rug en het gaat gelukkig erg goed met me!

Hoe is het contact nu met je ouders?

In het weekend ga ik meestal bij mijn moeder op bezoek. Zij heeft inmiddels een nieuwe vriend en ik heb er een halfbroertje van twee jaar bij gekregen. Het contact met mijn vader is niet zo goed. Hij is in een afkickkliniek zijn leven weer op de rit aan het krijgen. Van mijn voogd moet ik het contact met hem opbouwen, dus we hebben nu een omgangsregeling dat ik hem een paar keer per jaar zie.

Wie zijn er belangrijk voor je?

Goede vrienden betekenen veel voor me, want dan sta je er niet zo alleen voor. Mijn twee beste vriendinnen ken ik via school. Ik zie ze vaak en we doen leuke dingen samen zoals zumbadansen op de sportschool. Met de andere jongeren die op de groepen wonen mag ik niet teveel afspreken, want de begeleiders willen liever dat

je een netwerk buiten de jeugdzorg opbouwt. Veel jongeren roken en blowen en je moet stevig in je schoenen staan om niet mee te doen met de rest. Maar ik vind het wel fijn om soms met ze te praten, omdat ze toch een beetje dezelfde dingen meemaken.

Hoe kom je aan je geld?

Ik ontvang leefgeld van de jeugdzorg, dat is 250 euro in de maand. Daarvan moet ik belangrijke dingen als kleren, eten, verzorgingsspullen en beltegoed betalen. En met mijn bijbaantje bij de Kruidvat verdien ik 180 euro. Ik ben blij dat ik niet rook en heb geleerd om goed met geld om te gaan, want ik moet genoeg overhouden om benzine te kopen voor m'n scooter. Ik woon in the middle of nowhere, dus ik moet wel overal goed kunnen komen!

Wat wil je later worden?

Ik doe erg mijn best voor mijn opleiding Maatschappelijke Zorg, omdat ik in de jeugdzorg wil gaan werken. Ik weet niet of me dat lukt, want dan moet ik nog veel doorleren. Maar met mijn eigen ervaring kan

ik me in ieder geval goed inleven. Daarom zit ik nu ook in de cliëntenraad en de jongerenraad, om mijn stem te laten horen en het voor anderen beter te maken.

Wat zou je als begeleider anders doen?

Nou de regels zijn vaak streng en niet flexibel. Je moet bijvoorbeeld na het uitgaan al om 00:00 weer terug op de groep zijn, waardoor ik niet met mijn vriendinnen uit kan. En ze zitten heel veel achter de computer voor de overdracht. Maar volgens mij schrijven ze nog steeds niet alles op, want laatst kreeg ik van iedereen dezelfde vragen over wat ik in de vakantie ga doen. Ik zou persoonlijker contact maken en meer luisteren naar wat de jongeren zelf willen.

En wat als je straks 18 wordt?

Dan moet ik uit de jeugdzorg, daar maak ik me best wel zorgen om. Ik kan een verlengde indicatie krijgen, maar dat is alleen bij hoge uitzondering en daar moet ik helemaal zelf achteraan. Eigenlijk ben ik er ook wel klaar mee, maar waar moet ik naartoe? Op een sociale huurwoning moet ik lang wachten en ik wil echt niet in een slechte buurt of studentenhuus wonen. Dan moet ik eerst weer terug naar huis denk ik. Alleen weet ik niet of dat goed gaat, want ik ben nu al zo lang los van mijn ouders. Dus ik hoop dat ik snel een plekje voor mezelf vind.